EXISTĂ CORELAȚIA NECESARĂ ÎNTRE PREGĂTIRE ȘI OBIECTIVELE DE PERFORMANȚĂ ?

Activitatea înotătorilor fruntași din țara noastră, în anul ce s-a scurs, a reliefat și alte aspecte, care pentru masa largă a iubitorilor acestui sport sînt de neînțeles. Mai concret, o serie de tineri talentați, și alături de ei sportivi deja consacrați, printre care Eugen Almer și Anca Andrei din Reșița (antrenor I. Schuster), Cristina Stănescu, Cristina Balaban, Nicoleta Ștefănescu, Angel Șoptereanu (antrenor R. Drăgușanu), sau Liviu Copcealău (antrenor Cr. Vlăduță) au obținut cele mai bune performanțe în luna aprilie, pentru ca în toiul verii, atunci cînd selecționatele noastre erau angrenate în cele mai importante competiții ale anului, să nu repete nici măcar cifrele cu care au fost creditați în primăvară.

E. Almer, de pildă, pe care majoritatea specialiștilor îl consideră ca unul dintre cei mai talentați crauliști ai țării, înota în aprilie 400 m în 4:27,3, iar 1 500 m în 18:01,3, pentru ca la „Cupa Europei" rezultatele sale să se situeze la cifra peste 4:40,0 și, respectiv, 18:30,0. Exemple asemănătoare ne-au oferit și Cristina Balaban sau Cristina Stănescu. Prima, în accentuată revenire de formă, a corectat în primăvară recordurile naționale la 200 m și 400 m liber, 200 m și 400 m mixt, aducîndu-ne aminte de performera care în vara lui 1966, la Utrecht, aducea țării noastre prima medalie la un campionat european. Iar participarea sa, în continuă ascensiune, ștergea din tabela recordurilor (proba de 100 m bras) una dintre cele mai vechi cifre. Cunoscînd seriozitatea în pregătire a celor două sportive dinamoviste, nimeni nu se îndoia că performanțele respective urmau să fie serios îmbunătățite în lunile de vară. Și totuși...

Un alt fenomen greu de înțeles s-a petrecut și cu grupa antrenorului dinamovist Cristian Vlăduță. Acesta și-a pregătit cu multă tenacitate (a avut și condiții superioare de antrenament) elevii pentru campionatul național al copiilor (începutul lunii august), iar strădania acestora s-a materializat într-o serie de performanțe promițătoare. Din păcate însă, cifrele au rămas cu totul izolate la concursurile care au urmat pînă la sfîrșitul sezonului competițional (printre ele și întrecerile Dinamoviadei), absența de la start a micilor performeri dinamoviști fiind nu o dată viu comentată.

Exemplele respective (și nu sînt singurele) ridică o întrebare deosebit de simplă : **care au fost rațiunea și obiectivele pregătirii dintr-un an întreg, în cazul sportivilor de față ? Oare satisfacțiile cuceririi unor titluri de campioni,** fără o prea mare concurență și, eventual, corectarea unor recorduri de valoare îndoielnică pe plan internațional pot reprezenta țelul unei îndelungate pregătiri a acestor sportivi fruntași ?

În mai toate țările în care înotul cunoaște o largă dezvoltare, sportivilor le sînt planificate, cu oarecare aproximație, două perioade de vîrf (ne referim la forma sportivă) ; una, în lunile martie—aprilie, cînd se desfășoară, de regulă, campionatele naționale în bazine acoperite, și o a doua, în lunile august—septembrie, cînd au loc îndeobște marile competiții internaționale. Și în orientarea calendarului competițional elaborat de federația română de specialitate, accentul este pus pe cele două perioade. De altfel, o serie de sportivi pregătiți de antrenorii Gh. Dimeca, I. Tothpal sau P. Lovas și-au realizat cele mai bune performanțe, exact în lunile respective, ei fiind de regulă oamenii de bază ai echipelor naționale.

Ca în fiecare an, colegiul central de antrenori a stabilit obiective (și mijloace de realizare) concrete pentru înotătorii de frunte ai țării. Dar tot ca de obicei, aceste idei au rămas în domeniul scriptelor, majoritatea tehnicienilor conducîndu-se după propriile lor păreri și mai ales interese (a se citi participarea la diverse concursuri internaționale). Este, în primul rînd, vina federației de specialitate, care nu controlează suficient modul în care sînt duse la îndeplinire propriile hotărîri (sancțiunile sînt foarte rare...), și nu caută să [illegible] interesele generale ale natației noastre cu cele ale unor cluburi fruntașe. Aceste slăbiciuni au permis nu rareori unor antrenori să acționeze la îndemnul inspirației de sezon, sau al atracției unor deplasări peste hotare, în detrimentul îndeplinirii unor planuri bine concepute, la care au contribuit personal.

Atrăgînd în mod serios atenția asupra acestor carențe, ne gîndim la faptul că ele s-ar putea manifesta și în acest an, cînd cei mai buni sportivi ai țării vor fi chemați la examenele Balcaniadei și „europenelor". Dacă, bineînțeles, nu vom face în așa fel ca rațiunea să domine întreaga activitate a celor ce conduc destinele natației românești...

După un debut promițător în primăvară (13 recorduri naționale), E. Almer nu și-a mai confirmat performanțele în continuarea sezonului 1969.

Adrian VASILIU

break!stop!...box!

LA MULȚI ANI, BOX!

...Seară de iunie, 1969. „Învingător la puncte și campion european la categoria grea, Alexe Ion !" A patra medalie de aur cucerită de boxerii români. Urale... telexuri...

...„Dovediți multă cutezanță acceptînd să înfruntați pe boxerii români, care au cea mai bună echipă amatoare din lume !" (negru pe alb, semnat într-un ziar francez de conducătorul pugiliștilor americani aflați în Europa, în preziua meciului Franța — România de la St. Brieuc)... Noi am căutat în această declarație nuanțe de complezență și de publicitate, dar francezii au luat-o în serios, mai ales după ...4—16 !

...Într-o pauză, la Snagov, la recenta consfătuire a antrenorilor de box, profesorul Al. Vladar intervine în „disputa" dintre un constănțean și un piteștean : „Și totuși, reflexele în box se manifestă prin reacțiile motorii ale organismului, la o modificare a mediului extern, așa că Teodorescu are dreptate cînd susține că în pregătirea boxerilor trebuie să ținem seama de...!". La Dublin, după o lecție la „mănușa-palmă", predată lui Cuțov de antrenorul Titi Dumitrescu, secretarul federației irlandeze de box a deschis discuția despre... posibilitatea angajării unui antrenor român, care să se ocupe de pregătirea reprezentativei Irlandei.

...La ședința secției de box a clubului Dinamo București s-a analizat — printre altele — și situația școlară a boxerilor Constantinescu, Dobrescu... În avion, deasupra Irlandei, discutau boxerii între ei : „...eu am citit că Golfstreamul, acest curent marin care, prin masele de aer umed create, ridică temperaturile medii anuale cam cu zece grade Celsius, atinge și coastele insulelor astea și..."

...La Glasgow, Ciucă nu pierduse meciul cu McHugh, dar primul lucru pe care l-a făcut, cînd s-a pronunțat decizia, a fost acela de a felicita adversarul și pe antrenorul acestuia. Am auzit că și telespectatorii i-au aplaudat sportivitatea !

...Monea, în drum spre hotel : „Știți, maestre, eu sînt căpitan de echipă în deplasarea asta, și vreau să ajung cu vreo zece minute înainte de ora stabilită. Lungesc pasul !" ...Și l-a lungit !

...Tradiționala masă comună după întîlnirea cu scoțienii. Conducătorul delegației noastre îl roagă pe Cuțov să meargă la etajul doi și să-l anunțe pe Dobrescu că a întîrziat cinci minute. Nici nu s-a ridicat bine Cuțov de pe scaun, și a intervenit Alexe : „Vă rog să-mi permiteți mie să urc cele două etaje. Eu n-am boxat astă-seară !... Primele cuvinte ale lui Paul Dobrescu, înainte de a se așeza pe scaun au fost : „Vă rog să mă scuzați !"... În cuvîntul său, președintele federației scoțiene de box a elogiat și... disciplina băieților noștri !

...Cinci candidați români pentru două locuri pe lista arbitrilor internaționali de box ! La sfîrșitul examenului, un membru al comisiei AIBA spunea : „Destul de grea alegerea celor doi, fiindcă toți cinci s-au prezentat excepțional !"

...La sediul F.R. Box, un microinterviu :

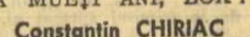
— Anul 1969 a constituit pe plan internațional o creștere a prestigiului boxului românesc. Ce ne puteți spune despre acest succes ?

— La nivelul echipei reprezentative sîntem descoperiți la categoriile semiușoară și mijlocie... Ne pregătim intens pentru europenele de juniori-1970... Încercăm noi forme pentru îmbunătățirea activității competiționale interne...

...Zori de ianuarie, 1970. Undeva, pe plaiuri bănățene, maestrul Petre Pop, sprijinindu-și tîmplele ninse în barnicele-i palme, pregătește o nouă zi de muncă : „Pe Niculăiță trebuie să-l învăț directul de stînga... Lui Ilieș nu-i prea reușesc eschivele..."

...LA MULȚI ANI, BOX !

Constantin CHIRIAC

GONG

● La Madrid se desfășoară în aceste zile ședința Biroului european AIBA. Pe ordinea de zi figurează mai multe probleme, dintre care rețin atenția următoarele : *stabilirea definitivă a locului de desfășurare a C.E. din 1971* (au făcut propuneri de organizare Bulgaria și Spania) ; *stadiul pregătirilor organizatorice în Ungaria pentru găzduirea C.E. de juniori, care vor avea loc în noiembrie 1970.* Din partea României participă Cristea Petroșeneanu, secretar general al F.R. Box, membru în comisia tehnică AIBA, precum și dr. Ionel Stănescu, membru în comisia medicală AIBA.

● Cu prilejul consfătuirii pe țară a arbitrilor de box, ce se desfășoară zilele acestea, la Craiova, vor fi înmînate arbitrilor Mihai Voiculescu (Craiova) și Ali Rișat (Constanța) diplomele și ecusoanele AIBA. După cum se știe, cei doi oficiali au susținut examene în fața comisiei AIBA, cu prilejul C.E. de la București.

● Sîmbătă, cu începere de la orele 18,30, va avea loc în sala Dinamo din șos. Ștefan cel Mare tradiționala întîlnire de box dintre sportivii cluburilor Dinamo și Metalul București. Cap de afiș al galei, meciul dintre Vasile Ivan și Constantin Ștefan. Pe afiș figurează 13 partide, printre care : Șt. Hîrșu—Ad. Moraru, P. Dobrescu—Gh. Popa, Antoniu Vasile—Gh. Voicu, I. Györffi—N. Enciu, M. Constantinescu—P. Cimpeanu.

ANUL COMPETIȚIONAL 1970

(Urmare din pag. 1)

cedent ? Factorul sportivi ? Factorul antrenori ? Au fost cumva și alții ?

— *Sportivii și antrenorii au merite incontestabile în obținerea acestor multiple succese. Sportivii s-au arătat mai conștienți în misiunea lor, au dovedit un plus de responsabilitate. Antrenorii n-au măsurat niciodată timpul de antrenament, au adus noutăți în procesul de pregătire. Și unii și alții (la care aș adăuga și pe medicul lotului) și-au confirmat calitățile, talentul, priceperea. Rezultatele remarcabile ale anului 1969 n-ar fi fost, însă, posibile fără sprijinul conducerii CNEFS care a acordat acestui sport un credit larg, mai ales în direcția asigurării asistenței tehnice la toate marile concursuri.*

După rezultatele obținute este de așteptat ca scrimerii noștri să asalteze cu încredere și competițiile anului 1970. Există temeiuri să sperăm că ei vor adăuga noi verigi la lanțul succeselor românești ?

— Noi considerăm că da. În această privință a fost pregătit un teren dintre cele mai fertile. De pildă, antrenorii vor urmări mai riguros creșterea potențialului fizic și a bagajului tehnic și tactic al sportivilor, mai ales la spadă și sabie, accelerînd progresul acestor probe și alinierea lor valorică la nivelul floretei. În aceeași măsură, antrenorii vor aduce în pregătire unele elemente noi, în măsură să reprezinte necunoscute pentru adversarii trăgătorilor noștri. Apoi, a fost asigurat un calendar competițional și mai dens, ca o modalitate directă de a realiza o verificare temeinică a loturilor reprezentative. În acest sens, trebuie apreciat faptul că numărul competițiilor internaționale depășește cifra de 40. În fine, federația n-a scăpat din vedere și alt aspect : lărgirea loturilor prin includerea unor elemente tinere, de certă perspectivă. Aceasta și ca o necesitate obiectivă ; scrima nu dispune de o bază de masă ; ea își împrospătează cadrele cu sportivi care apar periodic pe primul plan al performanțelor. O atenție permanentă se manifestă și față de juniori și tineret. Și în cazul lor există un program competițional bogat, mai complex în raport cu anii precedenți. Loturile au fost cristalizate, s-a stabilit planul de acțiune pînă la C.M. de la Minsk. Nu vrem să ne dezmințim. Și apoi trebuie știut că o parte dintre trăgătorii foarte tineri vor intra în discuție pentru J.O. din 1972. De altfel aș vrea să precizez că toate rezultatele scrimei noastre sînt privite în perspectiva viitoarei Olimpiade. În această privință s-ar putea ca anul 1970 să fie mai puțin spectaculos decît 1969 deși nu vor lipsi succesele.

Practicarea scrimei de performanță comportă pe alocuri dificultăți materiale. Credeți că în anul 1970 acestea vor fi integral depășite ?

— *Problema dificultăților materiale nu va fi integral rezolvată nici în 1970, probabil nici pînă la J.O. datorită fondurilor insuficiente acordate federației noastre pentru articole de import, lame și aparatură electrică îndeosebi. Dar, principala dificultate o constituie lipsa unei săli, așa cum au toate țările cu pretenții la un loc fruntaș în ierarhia de pe glob. Nutrim speranța că conducerea CNEFS va găsi în cele din urmă o soluție pentru rezolvarea problemei. Subliniez : existența unei săli ar favoriza o mai eficientă pregătire, totodată ar rezolva delicata problemă a găzduirii competițiilor interne și internaționale. Un singur exemplu, acut : acum, după pregătirea de iarnă, nu vedem unde am putea asigura antrenamentele celor peste 50 de sportivi care se pregătesc la nivelul loturilor. Fiindcă în București scrima nu dispune de o sală care să rezolve o asemenea cerință...*

„CUPA UNIRII" LA HANDBAL

La Sibiu, în organizarea asociației sportive Independența a început duminică un turneu de handbal masculin dotat cu Cupa Unirii. Participă echipele : Independența Sibiu, Textila Cisnădie, Metalul C. Mică (din categoria B) și A.S.A. Sibiu (din campionatul județean). Iată primele rezultate înregistrate : A.S.A. Sibiu — Independența 16—15 (8—7). Textila Cisnădie — A.S.A. Sibiu 17—14 (9—6), Independența Sibiu — Metalul C. Mică 20—13 (7—6).

ILIE IONESCU, coresp.

Început de an, la secția moto Steagul roșu Brașov

SEMINȚE ÎN TEREN FERTIL...

Motocrosiștii brașoveni își continuă antrenamentele. Iată-i în pragul iernii, în apropiere de vîrful Omul, în cadrul unei „excursii" de relaxare și menținere a pregătirii fizice.

După un drum anevoios, presărat cu înfrîngeri și... necazuri în cadrul secției de motociclism a clubului sportiv Steagul roșu Brașov, la orizont au început să apară speranțe. Ultimele întreceri ale anului 1969 au marcat un reviriment, alergătorii brașoveni, conduși și antrenați de veteranul echipei naționale, Otto Stefani, numărîndu-se printre principalii animatori ai concursurilor de motocros. Comportarea sportivilor Iosif Bartha (locul IV), Gheorghe Voicu (9) la tineret, Traian Moașa (5), Francisc Szinte (7), la clasa 250 cmc, Otto Stefani (2), Adam Krisbay (3), P. Lucaci (6) la proba de 500 cmc, din cadrul campionatului republican de motocros, dă măsura exactă a activității secției brașovene, aflată în plină revenire.

Cu excepția lui Otto Stefani, toți cei menționați sînt alergători, tineri, cu reale aptitudini. Antrenorul secției, Otto Stefani, Paul Mülner, mecanic și instructor voluntar, și Ilie Bărbulescu, vicepreședinte al clubului Steagul roșu, cei cu care am discutat asupra proiectelor motocicliștilor brașoveni în noul an, au fost în unanimitate de părere că tinerii lor alergători sînt capabili de rezultate și mai bune. Ei n-au putut ajunge la un randament valoric superior, datorită unor greutăți de ordin material. Și cum, în motociclism, performanța se obține de un alergător bun pe o motocicletă bună, s-a întîmplat adesea ca din cauza lipsei de piese sau a defecțiunilor neremediate, brașovenii să concureze pe mașini nepuse la punct, care se opreau cînd le era lumea mai dragă.

— **Avem nouă alergători și tot atîtea motociclete de concurs,** ne-a spus Otto Stefani. **Ducem însă lipsă de mașini pentru antrenament. Pînă nu de mult, ne pregăteam pe motociclete S.R.** (n.n. motoare fabricate în uzina brașoveană), **dar ele s-au uzat și nici n-am mai fost ajutați să le recondiționăm. Mai mult, unele reparații și piese mai mici le-am făcut cu banii noștri.**

— Cum s-au „comportat" motocicletele de proveniență proprie?

— **După părerea mea, foarte bine,** ne-a răspuns mecanicul secției, Paul Mülner. **E suficient un singur exemplu : reșițeanul W. Hirschvogel a cîștigat titlul de campion național la viteză, clasa 250 cmc, pe anul 1969, cu un motor Steagul roșu, cumpărat de la uzina noastră. Pentru categoria tineret, sînt motoare ideale.**

— **Singura problemă mai costisitoare,** intervine Ilie Bărbulescu, **ar fi confecționarea cadrului. Dar, și acesta se poate realiza, motocicleta S.R. fiind mult mai ieftină decît cea de import.**

A început un nou an de muncă. Va fi posibil ca motocicliștii brașoveni să aibă asigurate condiții corespunzătoare de pregătire și concurs ? Întrebarea, adresată mai multor factori de răspundere din conducerea uzinei de autocamioane, a căpătat un răspuns afirmativ. Dificultățile care au împiedicat pînă acum colaborarea fructuoasă între uzină, pe de o parte, și clubul Steagul roșu și secția ei de moto pe de altă parte, au ținut de o serie de aspecte formale, nereglementate încă. Măsurilor incluse în aria largă a eforturilor menite ca motocicliștii să obțină, într-un timp scurt, succese remarcabile în concursuri interne și internaționale, li se adaugă, în mod firesc, sîrguința sportivilor brașoveni, pasiunea antrenorului de a-și pregăti temeinic elevii și de a descoperi în permanență noi elemente talentate. Cu gîndul la viitor, a fost organizat, în pragul iernii, un trial pe traseul din valea Răcădăului, cu prilejul căruia au fost depistați și reținuți în efectivul secției încă opt tineri, dintre care unii îi inspiră antrenorului Otto Stefani multă încredere...

Traian IOANIȚESCU

PARTIDE VIU DISPUTATE ÎN TURNEUL DE HANDBAL FEMININ

(Urmare din pag. 1)

gres de la meci la meci, a profitat din plin de lipsa de formă a echipei campioane și s-a detașat (min. 28 : 8—5 ; min. 30 : 9—7) lăsînd impresia că va cîștiga. Dar timișorencele au mai găsit resurse și în ultimele 20 de minute au inversat situația, datorită unui joc mai apropiat de valoarea lor, obținînd victoria. Metzenrath (5) pentru Universitatea și Oancea (4), Naco (4) pentru Rulmentul au fost principalele realizatoare. Au arbitrat : P. Radvani (Cluj) și M. Grebenișan (Tg. Mureș).

CONFECȚIA — UNIVERSITATEA BUCUREȘTI 13—12 (6—7). Am asistat la una din cele mai frumoase partide de handbal feminin din ultimii ani. Ambele formații au aruncat totul în luptă pentru a obține cele două puncte atît de prețioase pentru ele în cursa de urmărire a liderului, Universitatea Timișoara. Folosind un sistem de apărare modern, avansat, atît studentele cît și jucătoarele de la Confecția au oferit un spectacol de calitate, fazele succedîndu-se cu rapiditate de la o poartă la cealaltă, iar numeroasele intercepții realizate au dus la crearea de contraatacuri. Scorul a evoluat pasionant în favoarea ambelor echipe. La început a condus Confecția (2—1 min. 5), apoi avantajul a trecut de partea Universității (4—2, min. 13) pentru ca după aceea Confecția să conducă din nou (6—4 min. 23). În finalul primei reprize studentele au realizat trei goluri într-un singur minut (!), terminînd primele 25 de minute în avantaj. După pauză, Universitatea s-a distanțat la trei goluri (10—7 min. 36 ; 11—8 min. 41 ; 12—9 min. 43). La sfîrșitul întîlnirii, Confecția a realizat o uimitoare răsturnare a situației, obținînd egalarea în ultimul minut și victoria cu 18 secunde înainte de fluierul final, prin Dincă. Au marcat : Ilie (7), Dincă (3), Constandache (2) și Nedelcu pentru Confecția ; Arghir (5), Furcoi (4), Schramko, Dobîrceanu și Leonte pentru Universitatea. Au arbitrat : V. Pelenghian și P. Cîrligeanu (București).

I.E.F.S. — VOINȚA ODORHEI 14—6 (7—3).

★

Astăzi au loc următoarele partide, cu începere de la ora 15 : Rulmentul Brașov — Voința Odorhei ; Confecția — Constructorul Timișoara ; I.E.F.S. — C.S.M. Sibiu ; Progresul — Universitatea Timișoara ; Universitatea București — Rapid.

Învățați schiul

cu Mihai Bîră

(Urmare din pag. 1)

zarea ocolirii (descărcare, schimbarea muchiilor etc.) se fac mai lent, ceea ce dă curaj și încredere începătorului. Cea mai simplă formă de viraj intermediar este *Stemcristiania* (cu deschidere spre deal).

PREGĂTIRE. *Din coborîre oblică,* schiorul trece *toată* greutatea corpului pe schiul din vale, schi așezat pe muchia interioară care asigură direcția de înaintare. Schiul din deal se deschide în „ștem" (jumătate plug) așezat fie pe lat sau mai bine pe muchia sa internă. Brațul și umărul din vale se deplasează înainte, spre a pregăti înfigerea bastonului, în timp ce piciorul din vale execută o flexie redusă, pregătitoare.

DECLANȘARE. Schiorul înfige bastonul din vale și sprijinit pe el, printr-o bătaie (împingere) pe piciorul din vale (încărcat) începe o extensie a corpului în timpul căreia transferă progresiv greutatea pe schiul din deal (exterior) aflat în semiplug. Extensia corpului nu se face pe verticală, ci într-o mișcare spirală, de rotație, de proiecție circulară a întregului corp în sensul virajului, adică spre înainte-vale și interior. Brațul și umărul din deal conduc (trag după sine) ansamblul corpului în rotația lansată. Schiul din vale — devenit descărcat — se ridică, se apropie și se așază paralel cu schiul exterior devenit încărcat. El ia contact cu zăpada pe muchia internă a virajului. Progresiv, greutatea corpului trece și asupra schiului interior virajului. Bineînțeles că și la ștemcristianie se petrece o basculare (răsturnare) a corpului pe pantă înainte și spre vale, în faza declanșării concomitent cu extensia și proiecția circulară a corpului.

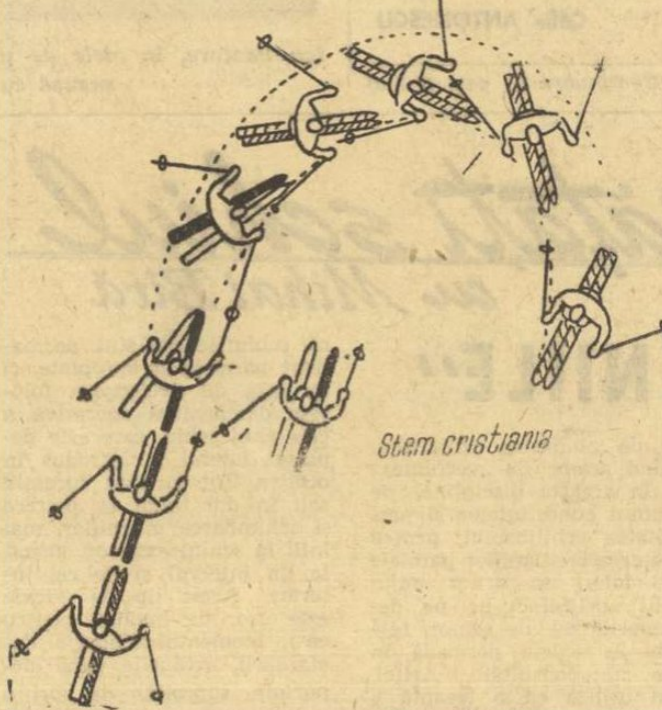
CONDUCEREA ȘI SFÎRȘITUL VIRAJULUI : se execută într-un derapaj oblic, curgător, cu bustul răsucit spre vale, genunchii ușor plecați, cu schiurile paralele și sprijinite pe muchiile interioare, datorită arcuirii corpului. Greutatea corpului pe schiuri, egală sau cu un ușor spor asupra celui din vale.

Evitați aruncarea bruscă, energică a șoldurilor spre exteriorul virajului, căci vă dezechilibrați. Evitați modificarea poziției bustului în timpul mișcării ; el trebuie permanent să fie orientat spre vale.

După cum vedeți, începem alunecînd paralel în coborîre oblică, traversăm linia de cea mai mare pantă în poziție convergentă a schiurilor și terminăm, tot paralel, oblic și în sens contrar. Este ceva din mișcarea ștembogenului, dar într-o execuție mai dinamică, legată într-o unitate structurală, în care nu se deosebesc momentele analitice folosite de noi pentru descrierea întregului.

Mai există și alte tipuri de viraje intermediare. Noi nu mai insistăm. Ceea ce vă cerem este să schiați mult, mult, pe pante continui, lungi, executînd zeci și sute de ștemcristianii, evitînd pisarea plictisitoare, descompusă, pe un teren-școală. Analiza este bună pentru înțelegere. Schiul, însă, se învață alunecînd.

Ștem cristiania

TINERII VOLEIBALIȘTI ÎN CENTRUL ATENȚIEI

Convorbire cu prof. PAUL BRAȘOVEANU, după turneul de la Sofia

Începutul acestui an pare să înregistreze o apropiere mai accentuată a Federației de tineretul considerat apt să reparcurgă drumul ascendent pe care-l străbătuseră echipele de aur ale deceniului 1956—1966. Această apropiere, pe care o dorim plină de roade într-un viitor cît mai apropiat, este un fapt pozitiv reflectînd înțelegerea, în sfîrșit, a necesității permanente de asigurare a rezervelor pentru primenirea primelor reprezentative naționale.

Calendarul internațional al „rezervelor", mai bogat și mai rațional alcătuit, a fost inaugurat chiar în primele zile ale anului cînd atît fetele cît și băieții s-au deplasat la Sofia, pentru a participa la un turneu organizat de federația bulgară de specialitate.

La întoarcere, antrenorul secund al lotului masculin, prof. *Paul* BRAȘOVEANU, ne-a oferit cîteva amănunte despre prima competiție internațională la care au luat parte tinerii voleibaliști.

— După cum am anunțat la timpul potrivit, reprezentativele române au obținut rezultate bune. Cum le apreciați, totuși, în funcție de valoarea adversarilor ?

— *La băieți, nu am pierdut nici un set, învingînd cu 3—0 formațiile Poloniei, Bulgariei I și Bulgariei II — echipe puternice între care cea secundă a țării gazdă este deosebit de valoroasă, mai puternică decît prima garnitură, constituind se pare — rezerva principală pentru viitoarele reprezentative bulgare. Așa se explică, de altfel, și riposta dîrză pe care ne-au dat-o în primele două seturi cîștigate de noi în prelungiri. Băieții noștri, de a căror pregătire mă ocup împreună cu prof. Mircea Dumitrescu, ne-au satisfăcut în acest turneu ce avea drept scop verificarea după pregătirile făcute în decembrie la București. Trebuie să precizez că noua echipă masculină de tineret a fost construită pe scheletul... rezervelor celei care anul trecut a ocupat locul II la Criteriul speranțelor olimpice și locul III la „europenele" de juniori. Se poate vedea acest lucru din lista jucătorilor deplasați la Sofia : Radu Dumitrescu, Dragoș Popescu (Liceul 2 Rm. Vîlcea), Romeo Enescu (Steaua), Mircea Codoi (Dinamo), Mihai Tudose (Șc. sp. 1), Cristian Moraru și Dan Ionescu (Viitorul Buc.), Viorel Bălaș și Ioan Ghic („U" Cluj), Valentin Mocuța și Aron Mihăescu (Șc. sp. Timișoara), Petrică Stancu (Rapid).*

Locul II ocupat de lotul feminin (de asemenea remaniat față de anul trecut), într-o companie asemănătoare, este meritoriu. De altfel, fetele noastre au trecut pe lîngă locul I pe care l-au ratat din vina lor : în meciul pierdut cu 2—3 în fața primei echipe a Bulgariei, ele au condus cu 2—1 la seturi și 14—11 în setul IV. O minge care lăsată să-și urmeze drumul ar fi dus la scorul de 3—1 pentru echipa română, a fost atacată însă de o jucătoare și trimisă în fileu. Victoria clară s-a transformat astfel în înfrîngere. Urmărind fetele antrenate de colegii mei L. Sorbală și I. Cristian, ele mi s-au părut dotate din punct de vedere fizic, cu aptitudini, bine pregătite pentru această primă etapă. Dintre ele, Angela Moroianu, Liliana Pașca, Victoria Caranda și Paula Cazangiu sînt elemente de viitor.

— Să revenim la echipa masculină. Cum s-au comportat tinerii la Sofia ? Întrebarea are două sensuri, după „surprizele" pe care voleibaliștii ni le-au servit cu prilejul altor turnee.

— *În privința celui de al doilea sens al întrebării, pe care cred că-l ghicesc, trebuie să precizez că reprezentanții noștri au avut o comportare exemplară, demnă, lucru remarcat și de gazde. Referitor la randamentul sportiv, putem spune același lucru. Jucătorii și jucătoarele au înțeles că se află în fața unui examen dificil, la capătul unei etape de pregătire.*

Echipa de băieți a arătat mobilitate și organizare tactică în special în atac. Rămînînd să insistăm în continuare asupra îmbunătățirii randamentului la blocaj, la dublaj și în linia doua (mai ales la jucătorii înalți). Remarc, alături de fetele amintite, pe Dragoș Popescu (care a primit și cupa pentru cel mai bun ridicător al turneului), R. Dumitrescu și R. Enescu.

— N-ați pomenit nimic de Codoi, jucător promovat în lotul primei reprezentative. Poate ați ținut să faceți o remarcă specială...

— *Da. Voiam să mă refer la el în mod cu totul special, dar pariez că aprecierile vă vor surprinde, așa cum ne-a surprins pe noi evoluția lui. Față de ce așteptam de la el, s-a comportat slab, chiar în ce privește execuțiile tehnice în atac ! Folosesc prilejul pentru a sugera celor ce se ocupă de Codoi că acest element de perspectivă are nevoie de un program special de pregătire multilaterală (mobilitate, îndemînare, viteză, însușirea corectă a procedeelor tehnice, cu repetări numeroase pentru cimentarea deprinderilor). De asemenea, el trebuie să joace efectiv într-o echipă, căci banca rezervelor îl face să scadă valoric, nu să progreseze.*

— Care sînt preocupările antrenorilor lotului de tineret pentru etapele următoare ?

— *Ne străduim să punem la punct două elemente : viteza și îndemînarea.*

Pentru atingerea obiectivelor, Federația trebuie să ne faciliteze condițiile de pregătire. Mă refer la unele aparate ajutătoare și echipament adecvat (plasă elastică, chiloți matlasați, genunchiere cu burete etc.).

— O ultimă întrebare : care au fost aprecierile specialiștilor bulgari la adresa echipelor române ?

— *Favorabile. Și ca urmare ne-au rugat să onorăm și pe viitor acest turneu (ce va deveni tradițional) organizat în ideea de a roda generația de voleibaliști ce bat la porțile consacrării. De asemenea, gazdele noastre ne-au rugat să nu le evităm în cazul organizării de turnee la noi.*